

การใช้ยาต้านภูมิแพ้ในภาวะตั้งครรภ์

สาทิตย์ ชัยประสีกธิกุล, พ.บ.*

บทคัดย่อ ผู้ป่วยโรคภูมิแพ้อักเสบจากภูมิแพ้มักมีอาการมากขึ้นเมื่อตั้งครรภ์ การเลือกใช้ยาอย่างมีหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อบรรเทาอาการให้ได้มากที่สุด และเพื่อความปลอดภัยสูงสุดของมารดาและทารกในครรภ์ จากข้อมูลล่าสุดได้รวมไว้ในบทความนี้

Abstract

Treatment of allergic rhinitis during pregnancy

Satit Chaiprasithikul, MD*

How to treat the allergic rhinitis patients with the lowest risk during pregnancy was always the question. The following list will be the answer for risk management.

(MJS 1999; 1: 42 - 45)

บทนำ

ในบรรดาโรคภูมิแพ้ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว โรคภูมิแพ้อักเสบจากภูมิแพ้เป็นโรคที่พบได้บ่อยที่สุด โดยมีการสำรวจพบอุบัติการณ์ของโรคสูงถึง 10-20 % ของประชากรทุกเชื้อชาติ¹

ในระหว่างตั้งครรภ์ผู้ป่วยโรคภูมิแพ้อักเสบจากภูมิแพ้จำนวนมากมักมีอาการมากขึ้น² จนมีความจำเป็นต้องให้ยาต้านภูมิแพ้เพื่อบรรเทาอาการ แม้ว่ายาต้านฮีสตาไมน์ซึ่งเป็นตัวยาสำคัญที่ใช้รักษาโรคนี้จะมีใช้มานานกว่า 50 ปี³ จนปัจจุบันมีการสังเคราะห์ยาใหม่ ๆ จำนวนมาก ที่ผลข้างเคียงน้อยกว่าแต่ก่อนแล้วก็ตาม เมื่อจะพิจารณาใช้ยาเหล่านี้ในการรักษาผู้ป่วยซึ่งอยู่ในภาวะตั้งครรภ์แพทย์จำเป็นต้องแยกแยะข้อดีข้อเสียและความเสี่ยงต่างๆ ทั้งนี้เพื่อผลความปลอดภัยสูงสุดของทั้งมารดาและ

ทารกในครรภ์ บทความนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลล่าสุดเพื่อเป็นแนวทางการใช้ยาต่อไป

องค์การอาหารและยาของประเทศไทย⁴ ได้แบ่งยาตามความเสี่ยงของการเกิดพิษต่อมารดาและทารกในครรภ์ออกเป็น 5 ประเภท⁴ ได้แก่

CATEGORY A.

ยาที่ได้มีการทดลองใช้ในหญิงตั้งครรภ์ และไม่พบความเสี่ยงในการเกิดพิษต่อทารกในครรภ์ในเดรมาสแรก และไม่พิษต่อทารกในไตรมาสที่ 2 และ 3

CATEGORY B.

จากการทดลองในสัตว์ ไม่พบความเสี่ยงในการเกิดพิษต่อทารกในครรภ์ แต่ยังขาดการทดลองในคน สัมบูรณ์หรือผลข้างเคียงพบในสัตว์ แต่ไม่พบเมื่อทดลองในคน

* ภาควิชาจักษุ สถาบันศรีสุข ภาควิชาระบบทุพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Department of Otolaryngology, Faculty of Medicin, Srinakharinwirot University.

CATEGORY C.

ผลการศึกษาในสัตว์พบผลข้างเคียง แต่ยังไม่มีการศึกษาใช้ในคน หรือยังไม่เคยมีการศึกษาทั้งในสัตว์ และในคน ไม่แนะนำให้ใช้ในหญิงมีครรภ์

CATEGORY D.

มีหลักฐานว่าอาจทำให้เกิดพิษต่อทารก แต่ประโยชน์จากการใช้มีมากกว่าความเสี่ยงในสถานการณ์ บางอย่าง เช่น ในโรคที่อาจก่อให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต

CATEGORY X.

กลุ่มนี้ทำให้เกิดพิษต่อทารกทั้งจากการทดลอง ในสัตว์และมนุษย์ ความเสี่ยงต่อพิษของทารกในครรภ์มากกว่าประโยชน์ ยานี้ห้ามใช้ในระหว่างตั้งครรภ์

เนื่องจากไม่มีข้อมูลใดที่สนับสนุนได้จัดอยู่ใน CATEGORY A. เเละ เพาะะฉะนั้นในทางทฤษฎีแล้ว การให้การรักษาที่ปลอดภัยที่สุด ควรลดยาแล้วให้ผู้ป่วยหลีกเลี่ยงสิ่งที่แพ้ให้ได้มากที่สุดจะดีที่สุด โดย

ยาด้านฮีลต้ามีน อาจจัดตามประเภทข้างต้น ดังตารางต่อไปนี้

DRUG	FDA ⁴ PREGNANCY CATEGORY	ANIMAL ⁵ STUDY	TERIS CATEGORY ⁶ **	
			RISK	DATA
First generation				
– Brompheniramine	B	Negative	None	Fair
– Chlorpheniramine	B	Negative	None–Minimal	Fair–Good
– Dexchlorpheniramine	B	Negative		
– Clemastine	C	○		
– Cyproheptadine	B	○	Undetermined	Poor
– Diphenhydramine	B	Negative	None–Minimal	Fair–Good
– Hydroxyzine	C	Positive		
– (Tripelennamine)*	B	Negative		
– Tripolidine	C	Negative		
Second generation				
– Astemazole	C	Positive		
– Cetirizine	B	Negative		
– Fexofenadine	C	Positive		
– Loratadine	B	Negative		
– Terfenadine	C	Positive		
Mast cell stabilizer				
– Cromolyn sodium	B	○		
– Ketotifen	C	○		

* ไม่มีจำหน่ายในประเทศไทย

** Teris = Teratogen information service

○ ยังไม่มีข้อมูลการศึกษา–สรุปผล

เฉพาะอย่างยิ่งในช่วงตั้งครรภ์ แต่ในทางปฏิบัติจริง แล้วผู้ป่วยจะมักอักเสบจากภูมิแพ้ส่วนมากเมื่อตั้งครรภ์ จะมีอาการมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบແນในหญิงปกติที่ตั้งครรภ์กับผู้ตั้งครรภ์ของจมูกอักเสบสูงขึ้นเท่านั้น โดยพบได้ถึง 30–72% และมักประคุณอาการในช่วงตั้งครรภ์ที่ 2 และ 3⁷ สาเหตุเป็นผลมาจากการ

1. การเพิ่มปริมาณโลหิตให้เหลวเรียน
2. ผลจากฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนทำให้เล้นเลือดในจมูกขยายตัว

3. จากฮอร์โมนเอสโตรเจนทำให้เยื่อบุจมูกบวม หากมีอาการมากจนรบกวนภาวะ maternal well being แล้วควรพิจารณาให้การรักษาด้วยยา⁸ ข้อแนะนำการให้ยาเม็ดังนี้ คือ

พวกรที่มีอาการจามและคันจมูกมาก (sneezers) ถ้าเป็นทุกวันควรพิจารณาให้ intranasal cromolyn เป็นอันดับแรก ถ้าเป็นครั้งคราวหรือมีอาการมากขึ้น เป็นช่วงๆ พิจารณาให้ antihistamine โดยเริ่มจาก tripeleannamine เป็นตัวแรก⁹ ถ้าไม่ค่อยได้ผลจึงพิจารณา chlorpheniramine, hydroxyzine และ diphenhydramine เป็นลำดับต่อไป ขณะให้นั่นบุตรพิจารณาให้ triprolidine¹⁰ เป็นตัวแรก ขณะที่ควรดึง clemastine¹¹ เพราะผ่านน้ำนมให้ผล sedate มากมาก

สำหรับ second generation ปัจจุบันถือว่ายังไม่มีข้อแนะนำให้ใช้ในขณะตั้งครรภ์ อย่างไรก็ตาม cetirizine¹², loratadine, astemazole¹³ มีรายงานการใช้ที่ไม่ได้ให้ผลอันตรายใดๆ ต่างจากกลุ่มควบคุมขณะที่ terfenadine⁵ ซึ่งเป็น Second generation ชนิดแรกมีฐานข้อมูลการใช้ในคนมากที่สุด แต่ในสัตว์ทดลองยาผ่านไปทางน้ำนมได้และยังไม่ทราบผลความปลอดภัย ในน้ำนม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงยาต้านยีสต้ามีนชนิด H₁ ทั้งหมดแล้ว cetirizine, chlorpheniramine, diphenhydramine และ loratadine ถือเป็นยากลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าชนิดอื่นๆ และอยู่ใน CATEGORY B.¹⁴

พวกรที่มีอาการคัดจมูก (blockers) หากมีอาการคัดไม่น่าเป็นครั้งคราว การใช้ยาหยด oxymetazoline hydrochloride วันละไม่เกิน 2 ครั้ง จะช่วยได้มาก แต่ไม่ควรใช้นานติดต่อกันเกิน 1 สัปดาห์ เพื่อระวังภาวะ rhinitis medicamentosa แต่หากมีอาการมากต้องใช้ยาระยะนานกว่าสัปดาห์ ควรเปลี่ยนเป็นยา kin pseudoe-

phedrine แทนโดยใช้ขนาดตามความเหมาะสม แต่ขนาดสูงสุดไม่ควรเกิน 60 มิลลิกรัม 4 ครั้งต่อวัน ต้องระวังอย่าให้ overdose¹⁵ เพราะอาจลด uterine blood flow ได้ส่วน phenylpropanolamine¹⁶ มีรายงานเพิ่มข้อความผิดปกติของหูและตาของทารก ไม่แนะนำให้ใช้ decongestants อีก ๆ นอกจากที่กล่าวถึง

สเตียรอยด์ชนิดพ่นจมูกปัจจุบันถือเป็นมาตรฐานแรกสุดสำหรับผู้ป่วยจมูกอักเสบเรื้อรังจากภูมิแพ้แบบเป็นทั้งปี เพราะสามารถยับยั้งปฏิกิริยาภูมิแพ้แบบมาชา (late phase) ได้และยามีฤทธิ์ดีซึ่งเข้ากระแสโลหิต beclomethasone¹⁸ มีรายงานความปลอดภัยสูง สามารถใช้ได้ในผู้ป่วยที่มีอาการทั้ง 2 กลุ่มข้างต้น โดยอาจใช้ร่วมไปกับยาต้านยีสต้ามีนและ decongestant หรืออาจใช้เฉพาะ beclomethasone ตัวเดียวเลยก็ได้ บางครั้งถ้ามีความจำเป็นต้องให้ systemic steroid อาจพิจารณาให้ prednisolone ได้ในระยะเวลาสั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีริดสีติดจมูกร่วมด้วย

Immunootherapy มักให้ในผู้ป่วยที่แพ้สารที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ไรฝุ่น ฝุ่นบ้าน ฯลฯ เป็นต้น และได้ยาทึบหมัดในกลุ่มข้างต้นแล้วยังได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร หากได้รับมาก่อนตั้งครรภ์ควรรับเป็น maintenance ต่อไป ถือว่ามีความปลอดภัยดี แต่ไม่ควรเริ่มให้ตั้งต้นครั้งแรก ระหว่างตั้งครรภ์เพราะเพิ่มความเสี่ยงต่อ systemic reaction ได้สูง¹⁹

ยาต้านยีสต้ามีนและยาแก้กลุ่ม decongestant มักมีการนำไปผสมอยู่ในยาเม็ดเดียวกันเพื่อเป็นยาแก้หวัดที่มีขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไปหลายชนิด เมื่อผู้ตั้งครรภ์เป็นหวัดก็สามารถหาซื้อยาเหล่านี้มารับประทานเองได้ เพื่อความปลอดภัยของการใช้ยาแก้หวัดในภาวะตั้งครรภ์ ซึ่งพบได้มากกว่าผู้ป่วยภูมิแพ้เสียอีก จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่แพทย์ต้องมีความพร้อมในการให้คำแนะนำและให้การรักษาผู้ตั้งครรภ์ที่เป็นภูมิแพ้ หรือเป็นหวัดอย่างปลอดภัยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

1. สาทิตย์ ชัยประสิทธิคุล. โรคจมูกอักเสบจากภูมิแพ้ ใน : ชัยรัตน์ นิรันดรรัตน์. ตำรา โสต คอ นาสิก. กรุงเทพฯ : พี บี ฟอร์เนชั่น บุ๊คส์ เข็นเตอร์, 2541 ; 101-11.
2. Schatz M, Zeiger RS. Diagnosis and management of rhinitis

- during pregnancy. *Allergy Proc* 1988 ; 9 : 545.
3. Pearman DS. Antihistamines : pharmacology and clinical use. *Drugs* 1976 ; (4) : 258-73.
  4. Briggs GG, Freeman RK, Yaffe SJ. Drugs in pregnancy and lactation. Baltimore : Williams and Wilkins, 1998 : 21-3.
  5. Schatz M, Petti D. Antihistamine and pregnancy. *Ann All Asthma Immunol* 1997 ; 78 : 157-9.
  6. Reed BR. Dermatologic drugs, pregnancy and lactation. *Arch Dermatol* 1997 ; 133 : 894-8.
  7. Bende M, Hallgerade V, Sjogren C. Occurrence of nasal congestion during pregnancy. *Am J Rhinol* 1989 ; 3 : 217.
  8. Schatz M, Hoffman CP, Zeiger RS, et al. The course and management of asthma and allergic disease during pregnancy. In : Middleton E, Reed CE, Ellis EF, et al, ed. *Allergy : principles and practice*. 4th ed. St. Louis : C V Mosby, 1993 ; 1301.
  9. Aseiton P, Jick H, Milunsky A, et al. First trimester drug use and congenital disorders. *Obstet Gynecol* 1985; 65: 451-5.
  10. American Academy of pediatrics Committee on Drugs. Transfer of drugs and other chemicals into human milk. *Pediatrics*. 1994 ; 93 : 137-50.
  11. Kok THHG, Taitz LS, Bennett MJ. Drowsiness due to clemastine transmitted in breast milk. *Lancet*. 1982 ; 1 : 914.
  12. Einarson A, Bailey B, Jung G, et al. A prospective controlled study of hydroxyzine and cetirizine in pregnancy. *Ann All asthma Immunol* 1997 ; 78 : 183-6.
  13. Pastuszak A, Schick B, D' Alimonte D, et al. The safety of astemazole in pregnancy. *J Allergy Clin Immunol* 1996 ; 98 : 748-50.
  14. Simons FER. Antihistamines. In : Middleton E, Reed CE, Ellis EF, et al, eds. *Allergy : principles and practice*. 5th ed. st. Louis : C V Mosby, 1998 ; 628.
  15. Heinonen OP, Slone D, Shapiro S. Birth defects and drugs in pregnancy. Littleton : PSG Publishing Company, 1977 : 87-93.
  16. Greenberger PA. Allergic disorder and pregnancy. In : Patterson R, Grammer LC, Greenberger PA. *Allergic diseases : diagnosis and management*. 5th ed. Philadelphia : Lippincott Raven, 1997 ; 609-21.
  17. Rachefsky GS. Pharmacologic management of allergic rhinitis. *J Allergy Clin Immunol* 1998 ; 101(2) : S367-9.
  18. Greenberger PA, Patterson R. Beclomethasone dipropionate for severe asthma during pregnancy. *Ann Intern Med* 1983 ; 98 : 478.
  19. International Rhinitis Management working group. International Consensus Report on the Diagnosis and Management of Rhinitis. *Allergy* 1994 ; 49 : Suppl 19 : 19-23.